

Kdyby

Kdyby můj krok

nic nevážil

Kdyby se dokázal vznášet

nad radostí a pláčem

To by byla bezpečná chůze

minovým polem dní

To bych si mohl

i pískať písničku

žít radostí komára

zlehka

zlehoučka sát

a neumazat se krví

Sny

Jdou koně v dálce po obzoru

až tam, kde zdraví hora horu

Krok jejich bije vzdornou zemi

Ozvěna padá do ozvěny

Jdou těsný houf, hour bez povelů

Jdou bokem k boku, čelem k čelu

Až u dna basů duní jízda

zatímco vítr výšky hvízdá

Jdou krajem dešťů, krajem sucha

Hvězdnatá noc jim hřívá suchá...

V průsmyku srdce jitro minou

a mizí v dálce nad krajinou

Příchod

Dítě nic nechápe
když nepoznaná přání
si kolem postýlky
sudičky vymění
Jeho čas bez času
vnímá jen ruce mámy
a celý zbylý svět
je šum a vlnění
Pak se však rozhlédne
a z očí kolem cítí
že pláč je jazykem
jímž může říkat chci
Tedy se rozkřičí
a do pěstiček chytí
ten svět i s vůněmi
jež vlají povětrím